

jeg, det er godt, at der er blevet sat en Revisionsbestemmelse ind, og jeg skal kun udtale det Ønske, at den højttærede Minister i den Tid, der gaar, inden Loven skal revideres, vil undersøge disse Forhold.

Med Hensyn til den Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem Hr. P. Andersen om Venstres Ordfører i Landstinget, skal jeg bemærke, at jeg selvfølgelig ikke skal blande mig i en Strid mellem de to ærede Medlemmer, men jeg vil kun gøre opmærksom paa, at Hr. Birchs Udtalelser gaar ud paa, at det ser ud, som om Sejlskibene i en vis Forstand har villet udelukke al Konkurrence; han har henledet Ministerens Opmærksomhed paa det uheldige heri, og denne Udtalelse har Ministeren, saa vidt jeg ser, ogsaa givet Tilslutning. Hvorvidt Hr. Birch virkelig har Beviser for dette, skal jeg slet ikke udtale mig om; det antager jeg nok, han har. Jeg vil kun bemærke, at Ministeren ogsaa har sluttet sig til denne Udtalelse, at det er uheldigt, naar den frie Konkurrence udelukkes, og dette kan vi vist alle være enige om.

Jeg skal dermed anbefale begge Lovforslagene til Vedtagelse; vi skal medvirke til, at de kan blive Lov allerede i indeværende Samling.

Hendriksen: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag om Ændring i Loven om Tilsyn med Skibe til Vedtagelse uforandret i den Skikkelse, det har faaet i det andet høje Ting. Det er uden særlig Begejstring, jeg anbefaler Lovforslaget, idet jeg ikke kan se rettere end, at den nu bestaaende Lov ikke ved dette Lovforslag ændres i en saadan Grad, at det kan siges at imødekomme de berettigede Krav, der er stillet fra Skibsfartens Side, selv om jeg naturligvis maa anerkende, at der er taget *noget* Hensyn til den mindre Skibsfart eller rettere til den allermindste Skibsfart ved Afgiftsberegningen. Jeg er enig i Bestemmelsen i Lovforslagets § 1 og deler ganske den Opfattelse, der fra alle Sider er fremsat om Nødvendigheden af at drage Omsorg for, at al Passagerbefordring til Søs finder Sted under saa betryggende Former som paa nogen Maade muligt, og hvis disse Bestemmelser kan føre dertil, vil det være særdeles tilfredsstillende.

Imidlertid indeholder Lovforslaget ingen saadanne Ændringer i den bestaaende Lov, at det kan siges, at man har imødekommet Redernæringens Klager over Gebyrernes Højde. Disse Klager gælder fortrinsvis de klassede Fragtskibe, og nægtes kan det jo ikke, at Lovforslaget medfører en Sær-

skat for klassede Skibe, idet de maa betale en Dobbelttakst for Tilsynet, nemlig den Takst, Klasse-Selskaberne kræver, og den Afgift, Statens Tilsyn forlanger af de samme Skibe. I Øjeblikket er Forholdet det, at der er lægges de samme Gebyrer for klassede som for uklassede Fragtskibe; men dette er en Urimelighed og burde ikke finde Sted. For klassede Skibe forekommer hele Tilsynet mig at være ganske forfejlet. I England, hvor man har meget skarpe og meget skræppe Bestemmelser overfor Skibsfarten, er Forholdet det, at Board of Trade, altsaa det engelske Tilsyn, hvad angaar Skrog, Maskiner, almindelig Udrustning samt Fri-bord, overhovedet slet ikke fører nogen som helst Kontrol eller i det hele taget befatter sig med klassede Fragtskibe, men udelukkende stoler paa Klaseselskabet, hvad man ogsaa roligt kan gøre, idet Forholdet er, at de store Klasse-Selskaber som Lloyds Register, Bureau Veritas, Germanische Lloyd og Norske Lloyd, i hvilke Selskaber de fleste danske Skibe er klassede, foretager en saa omhyggelig Undersøgelse af Skibene, baade medens disse er under Bygning og ved paakommende Reparationer, at Tilsynets Opgave overfor klassede Skibe, i hvert Fald overfor klassede Fragtskibe, i Virkeligheden bliver en ren Bagatelopgave, som det er urimeligt at betale store Gebyrer for.

I den nu bestaaende Lovs § 44 gives der udtrykkelig Skibsfartens Løfte om en virkelig Revision af Taksterne inden 1925, men dette Løfte er ikke holdt. Det er i øvrigt min Opfattelse, at Tilsynets Administration er unødvendig stor, og det er fuldt forstaaeligt, at man fra Skibsfartens Side nærer megen Betænkelighed overfor det betydelige Apparat, der her sættes i Bevægelse. Det er ligeledes forstaaeligt, at Skibsfarten er utilfreds med, at Forudsettingerne for Lovens Vedtagelse i 1920, nemlig Klaseselskabernes Anerkendelse, Aar efter Aar ikke har fundet Sted, skønt man hyppigt fra Skibsfartens Side har henledt Ministeriets Opmærksomhed paa dette Forhold.

Jeg vil ogsaa gerne henlede ærede Medlemmers Opmærksomhed paa, at Loven af 29. Marts 1920 blev vedtaget paa et Tidspunkt, da man mente, Skibsfarten kunde bære en hvilken som helst Udgift. Men Forholdene ligger jo helt anderledes nu, og det er ganske afgjort, at de Byrder, som Loven om Tilsyn med Skibe har lagt over paa Skibsfarten, i adskillige Tilfælde har været alt for tunge.

Ligesom det ærede Medlem Hr. P. Andersen er jeg højlig forbavset over de Ud-